

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/245/2015
Identifikačné číslo spisu:	4014201119
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4014201119.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci žalobkyne: A. I., M. R. K. XXX, I., zastúpenej KOTRUSZ - BENČÍK, s.r.o., Štefánikova 57, Nitra, proti žalovanej: Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre, so sídlom Tr. A. Hlinku 2, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 384/2014-sekr.rek. zo dňa 01. októbra 2014, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/31/2014-86 zo dňa 13. júla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/31/2014-86 zo dňa 13. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 15S/31/2014-86 zo dňa 13. júla 2015 Krajský súd v Nitre zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovanej č. 384/2014-sekr.rek. zo dňa 01. októbra 2014, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie dekanky Fakulty európskych štúdií a regionálneho rozvoja Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre č. 163/2014 zo dňa 02. septembra 2014, ktorým táto rozhodla o vylúčení žalobkyne zo štúdia bakalárskeho študijného programu Manažment rozvoja vidieckej krajiny a vidieckeho turizmu v študijnom odbore 3.3.5 verejná správa a regionálny rozvoj v externej forme štúdia na Fakulte európskych štúdií a regionálneho rozvoja Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že vydané rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj odvolacieho správneho orgánu spĺňajú všetky zákonné náležitosti, sú riadne a dostatočne odôvodnené a taktiež preskúmateľné. Konštatoval, že v súdnom konaní neboli zistené procesné, skutkové ani právne pochybenia pri vydaní oboch rozhodnutí. Ďalej vyslovil, že žalobkyňa v

akademickom roku 2013/2014 neúspešne absolvovala dva opravné termíny skúšky z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“, zapísaného povinného predmetu, čo oprávňovalo dekanu Fakulty európskych štúdií a regionálneho rozvoja Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre na vydanie rozhodnutia v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 131/2002 Z. z.“) s odkazom na čl. 15 ods. 3 študijného poriadku Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre. Uviedol, že žalobkyňa v akademickom roku 2012/2013 bola zapísaná na absolvovanie predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“ s tým, že z uvedeného predmetu jej bol udelený dňa 03. mája 2013 zápočet. Keďže v tomto akademickom roku neúspešne absolvovala skúšky z uvedeného predmetu, zapísala si tento predmet znovu do akademického roku 2013/2014, pričom absolvovala tri termíny skúšok a to 12. mája 2014, 20. mája 2014 a 23. mája 2014, pri ktorých bola ohodnotená známku Fx (nedostatočne). Zároveň dal do pozornosti, že v zmysle študijného poriadku Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre má každý študent právo na konanie dvoch opravných termínov počas skúškového obdobia, pričom v prípade druhého neúspešného pokusu je študent vylúčený zo štúdia podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z..

Súd prvého stupňa sa nestotožnil s dôvodmi podanej žaloby, v ktorej žalobkyňa namietala, že ide o nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené rozhodnutia, ktoré pochybenia vyčítala najmä prvostupňovému správnomu orgánu. Uviedol, že v zmysle § 108 zákona č. 131/2002 Z. z. sa všeobecný predpis o správnom konaní zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) nevzťahuje na rozhodovanie podľa tohto zákona, nie je preto možné posudzovať náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku vo vzťahu k rozhodnutiam vydaným v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 131/2002 Z. z.. Krajský súd dospel k záveru, že prvostupňové správne rozhodnutie, ako aj rozhodnutie žalovanej v časti výroku, ako aj odôvodnenia obsahujú všetky podstatné náležitosti, je z nich zrejmé, ktorej osoby sa týkajú, a z akých dôvodov boli vydané. Doplnil, že z hľadiska subjektívnej stránky, nakoľko boli adresované žalobkyni, táto musela mať jednoznačnú vedomosť, z akých skutkových a právnych dôvodov boli vydané. Ohľadom neúčasti žalobkyne na realizovaných vzdelávacích činnostiach, ktoré predchádzali skúške z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“, vyslovil, že tieto sú podľa študijného poriadku Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre povinné, avšak ich neabsolvovanie žalobkyňou možno považovať za subjektívne z dôvodov na strane žalobkyne. Zároveň konštatoval, a to aj s poukazom na skutočnosť, že mala platný zápočet na študijný rok 2013/2014, že táto jej neúčasť na vzdelávacích činnostiach nemala priamy súvis s jej neúspešným absolvovaním skúšok resp. opravných skúšok v akademickom roku 2013/2014.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), v ktorom navrhla, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/31/2014-86 zo dňa 13. júla 2015 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovanej č. 384/2014-sekr.rek. zo dňa 01. októbra 2014 a vec jej vráti na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne žiadala, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/31/2014-86 zo dňa 13. júla 2015 v zmysle § 250ja ods. 3 OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne žiadala zaviazat' žalovanú nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania vo výške 148,22 €. Namietala nesprávnosť záveru súdu prvého stupňa, že prvostupňové správne rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovanej v časti výroku ako aj odôvodnenia obsahujú všetky podstatné náležitosti, je z nich zrejmé, ktorej osoby sa týkajú, z akých dôvodov boli vydané a taktiež z hľadiska subjektívnej stránky, nakoľko boli adresované žalobkyni, táto musela mať jednoznačnú a nepochybnú vedomosť, z akých skutkových a právnych dôvodov boli vydané. Mala za to, že týmto záverom sa súd prvého stupňa odchyľil od rozhodovacej praxe súdov vyššieho stupňa, a to bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia, čo podľa žalobkyne zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Zároveň uvedené označila za vadu spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom. Taktiež krajskému súdu vyčítala, že vec nesprávne právne posúdil, keď pri svojom rozhodovaní neprihliadol na právny názor súdu vyššieho stupňa a princípy dobrej správy.

Následne poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/12/2009 zo dňa 17. decembra 2009, v ktorom vyslovil, že vadou, majúcou za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia

tiež je, ak v odôvodnení rozhodnutia nie je náležite vecne opísaný skutok, ktorý bol dôvodom pre vydanie rozhodnutia s uvedením dôkazov a ich hodnotením, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia. Ďalej namietala, že vo všeobecnosti možno rozhodnutie považovať za náležite odôvodnené v prípade, ak z neho akákoľvek tretia nezainteresovaná osoba dokáže vyčítať dôvody, na ktorých orgán svoje rozhodnutie založil, a to tak zo stránky skutkovej, ako aj právnej. Zdôraznila, že každý výsledok rozhodovacej činnosti musí byť jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým vyústením procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú.

Dala do pozornosti, že v odôvodnení prvostupňového správneho rozhodnutia sa len stroho konštatuje, že vylúčenie žalobkyne zo štúdia vyplýva z nespĺnenia požiadaviek študijného programu a čl. 15 ods. 3 študijného poriadku Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre v akademickom roku 2013/2014 z dôvodu neúspešného absolvovania opakovane zapísaného povinného predmetu. Namietala, že takéto odôvodnenie rozhodnutia je nezrozumiteľné, keďže vôbec nešpecifikuje predmet, ktorý žalobkyňa nemala úspešne absolvovať, ani neobsahuje opis skutku a dôkazy, ktoré mali byť podkladom pre vydanie rozhodnutia o vylúčení žalobkyne. Taktiež namietala, že ani z rozhodnutia žalovanej nevypływajú skutkové okolnosti, či špecifikácia dôkazov, ktoré mali byť podkladom pre potvrdenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa o vylúčení žalobkyne zo štúdia.

Ďalej žalovanej vyčítala, že v preskúmanom rozhodnutí len opätovne konštatuje, že dôvodom vylúčenia žalobkyne bolo opakované neúspešné ukončenie povinného predmetu, ktorý rektor síce špecifikoval ako predmet „Ekonomika cestovného ruchu“, avšak bez toho, aby uviedol skutkový opis skúšok z uvedeného predmetu, ktorý by zakladal vylúčenie žalobkyne zo štúdia, a rovnako bez toho, že by uviedol dôkazy a ich zhodnotenie, ktoré viedlo k potvrdeniu prvostupňového správneho rozhodnutia. Preskúmanému rozhodnutiu žalovanej ďalej vyčítala, že v ňom absentuje jednoznačné a nezameniteľné vymedzenie skutkových okolností, ako aj jednotlivých dôkazov a ich zhodnotenie. Rovnako tak namietala, že konanie dekanky bolo v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdila, že mala nárok na nový zápočet (vyučovanie) z akademického roku 2013/2014, keďže si predmet „Ekonomika cestovného ruchu“ znovu zapísala a za zápis a školné zaplatila. Dodala, že dekanku nežiadala o uznanie zápočtu (vyučovania) z akademického roku 2012/2013, chcela zápočet (vyučovanie) z akademického roku 2013/2014, ktorého sa domáhala, nakoľko chcela predmet „Ekonomika cestovného ruchu“ úspešne absolvovať. Následne poukázala na skutočnosť, že sa nemohla v plnom rozsahu zúčastňovať na vyučovaní z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“, o čom bola prednášajúca informovaná prezenčnou listinou, ktorá bola na akademický rok 2013/2014 zostavená tak, že meno žalobkyne ako študentky 2. ročníka bolo pripojené na zoznam študentov 1. ročníka. Zdôraznila, že prednostne sa musela zúčastňovať na štúdiu v rámci svojho ročníka, teda so študentmi 2. ročníka. Doplnila, že žalobkyňou vypracované písomné práce (zo dní 12. mája 2014, 20. mája 2014 a 23. mája 2014) z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“ sú podľa hodnotenia prodekanke nedostatočné, avšak všetky boli vyhotovené v akademickom roku 2013/2014 bez zápočtu (vyučovania) z akademického roku 2013/2014. Žalovanej vyčítala aj to, že žalobkyni neboli poskytnuté tri opravné termíny skúšky z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“ v akademickom roku 2013/2014. Mala za to, že na základe individuálneho posúdenia študenta môže prednášajúca poskytnúť študentovi tretí opravný termín skúšky. V závere odvolania namietala, že osobný rozvrh jej bol zostavený tak, že sa nemohla v plnom rozsahu zúčastňovať na štúdiu predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“ v akademickom roku 2013/2014. Žalobkyňa taktiež nemala platný zápočet pre študijný (akademický) rok 2013/2014, keďže dekanka nebola v tomto akademickom roku učiteľom daného predmetu a tiež nebola garantom uvedeného predmetu, preto nemohla udeľovať a uznávať zápočet z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“ ako to vyplýva aj z čl. 10 ods. 3 a prvej vety a čl. 15 ods. 6 študijného poriadku Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre. Tvrdila teda, že nemožnosť účasti na vzdelávacích činnostiach mala priamy súvis s jej neúspešným absolvovaním skúšok, resp. opravných skúšok v akademickom roku 2013/2014.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/31/2014-86 zo dňa 13. júla 2015 potvrdiť. Uviedla, že z preskúmaného rozhodnutia je

zrejme, že rozhodnutie rektora ako štatutárneho orgánu spĺňa všetky podmienky na obsah a je zrozumiteľné, keď sa v ňom uvádza, že dôvodom vylúčenia žalobkyne zo štúdia bolo opakované neúspešné ukončenie povinného predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“. Ďalej uviedla, že vydala toto rozhodnutie po dôkladnom preštudovaní kompletného administratívneho spisu žalobkyne. Doplnila, že žalobkyňa sa zapísala na štúdium na Fakulte európskych štúdií a regionálneho rozvoja Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre celkovo trikrát, vždy v externej forme. Prvýkrát sa zapísala na štúdium v roku 2008 a na vlastnú žiadosť ho zanechala dňa 31. augusta 2010. Druhýkrát v roku 2011 a opäť na vlastnú žiadosť ho zanechala dňa 20. decembra 2011. Tretíkrát sa zapísala na bakalárske štúdium trojročného študijného programu Manažment rozvoja vidieckej krajiny a vidieckeho turizmu dňa 04. septembra 2012 a rozhodnutím dekanky č. 163/2014 zo dňa 02. septembra 2014 bola vylúčená zo štúdia z dôvodu neúspešného absolvovania opakovane zapísaného povinného predmetu. Žalobkyňa absolvovala v akademickom roku 2012/2013 predpísanú kontaktnú výučbu daného predmetu v plnom rozsahu a dňa 03. mája 2013 jej bol udelený zápočet z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“. V akademickom roku 2012/2013 sa žalobkyňa zapísala na skúšku z daného predmetu len v dvoch termínoch, čím využila možnosť riadneho termínu a prvého opravného termínu, druhý opravný termín nevyužila. Povinný predmet „Ekonomika cestovného ruchu“ si žalobkyňa zapísala opakovane v letnom semestri akademického roku 2013/2014. Zdôraznila, že hoci žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť zúčastňovať sa kontaktnej výučby na tomto predmete, o dôvode svojej neúčasti prednášajúcu doc. Ing. O. O., PhD. vopred neinformovala a svoje absencie vopred neospravedlnila. Výučby sa zúčastnila len jedenkrát. Napriek tomu jej dňa 12. mája 2014 dekanka uznala zápočet z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“, ktorý bol žalobkyňi udelený v predchádzajúcom akademickom roku 2012/2013 doc. Ing. O. O., PhD., na základe čoho sa žalobkyňa mohla prihlásiť na skúšku. Žalobkyňa sa zúčastnila troch termínov skúšky z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“ v akademickom roku 2013/2014 a to dňa 12. mája 2014, 20. mája 2014 a 23. mája 2014, avšak na všetkých troch termínoch bola ohodnotená známkou Fx (nedostatočne). Ďalej konštatovala, že každý študent má právo na jeden riadny termín a dva opravné termíny skúšky, teda spolu tri termíny. Študijný poriadok neumožňuje prihlásenie na viac ako tri termíny skúšky - jeden riadny termín a dva opravné termíny. Počas písomného skúšania a pri vyhodnocovaní skúšky bol prítomný vždy ďalší pedagóg. Žalobkyňa bola taktiež upozornená, že má právo v zmysle čl. 11 ods. 7 študijného poriadku Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre písomne požiadať o konanie skúšky pred skúšobnou komisiou, ktorú možnosť odmietla. V závere vyjadrenia zdôraznila, že v zmysle § 108 zákona č. 131/2002 Z. z. na konanie v predmetnej veci sa nevzťahuje správny poriadok. Vzťahuje sa iba na konania upravené v § 108 ods. 1 cit. zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250a ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. júna 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania bolo rozhodnutie č. 384/2014-sekr.rek. zo dňa 01. októbra 2014, ktorým žalovaný správny orgán podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. zamietol žiadosť žalobkyne a potvrdil rozhodnutie dekanky Fakulty európskych štúdií a regionálneho rozvoja Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre č. 163/2014 zo dňa 02. septembra 2014 o vylúčení žalobkyne zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek vyplývajúcich z bakalárskeho študijného programu Manažment rozvoja vidieckej krajiny a vidieckeho turizmu, študijný odbor verejná správa a regionálny rozvoj, externá forma, v akademickom roku 2013/2014. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovanej žalobkyňa nesplnila požiadavku vyplývajúcu zo študijného programu a študijného poriadku, pretože opakovane neúspešne ukončila povinný predmet „Ekonomika cestovného ruchu“.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podstatou správneho súdnictva podľa citovaného ustanovenia § 244 OSP je ochrana práv občanov a

právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Je preto nepochybné, že každá osoba, ktorá sa cíti poškodená, má priamu možnosť dovolať sa toho, aby o jej práve rozhodol nezávislý súd.

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP) sa postupuje v zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP.

Správne súdnictvo obdobne ako občianskoprávne konanie je ovládané dispozičnou zásadou. Súd zásadne namiesto žalobcu nevyhľadáva dôvody nezákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

Správny súd preskúmava zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a posudzuje, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach.

Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť. Zákonnosťou rozhodnutí a postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta druhá OSP). V zmysle ustálenej judikatúry a súdnej praxe sa za nevyhnutné dôkazy považujú tie, ktorých vykonanie slúži účelu správneho súdnictva (§ 244 OSP). Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba pritom považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Iba v prípadoch, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1 OSP) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 OSP).

Pokiaľ ide o vady konania, správny súd v zmysle § 250i ods. 3 OSP prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. okrem riadneho skončenia štúdia sa štúdium skončí vylúčením zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy.

Podľa § 66 ods. 2 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. dňom skončenia štúdia je podľa § 66 ods. 1 písm. c/ a d/ deň, keď rozhodnutie o vylúčení zo štúdia nadobudlo právoplatnosť.

Podľa článku 11 bod 9 Študijného poriadku SPU v Nitre v prípade neúspešne absolvovanej skúšky, hodnotenej známku FX (4), má študent právo na vykonanie dvoch opravných termínov počas skúškového obdobia schváleného harmonogramom výučby na príslušný akademický rok v súlade s ods. 5 tohto článku.

Podľa článku 15 bod 3 Študijného poriadku SPU v Nitre študent si môže v ďalšom roku štúdia opakovane zapísať neúspešne absolvovaný povinný predmet. Po druhom neúspešnom pokuse je študent vylúčený zo štúdia (§ 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z.).

Vychádzajúc z citovaných ustanovení a zásad odvolací súd nepovažoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní vytykajúce neúplne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci, ako aj

nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí za dôvodné a spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd preto neprihliadol na námietku žalobkyne, spočívajúcu v poukaze na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/12/2009 zo dňa 17. decembra 2009, v ktorom vyslovil, že vadou, majúcou za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia tiež je, ak v odôvodnení rozhodnutia nie je náležite vecne opísaný skutok, ktorý bol dôvodom pre vydanie rozhodnutia s uvedením dôkazov a ich hodnotením, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie. V súvislosti s vytýkanými formálnymi vadami napadnutých rozhodnutí odvolací súd uvádza, že z ich obsahu je zrejmá konštatácia zániku statusu študenta a súvislosť s opakovaným neúspešným pokusom absolvovať povinný predmet „Ekonomika cestovného ruchu“. V rozhodnutiach sa uvádza dôvod vylúčenia ako aj citácia relevantného zákonného ustanovenia, preto táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu nie je v zmysle § 250i ods. 3 OSP dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného súdom, najmä keď z rozhodnutia žalovaného je nesporné, že dôvodom pre vylúčenie žalobkyne zo štúdia bolo v konečnom dôsledku nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z..

Napriek skutočnosti, že z ustanovenia § 108 zákona č. 131/2002 Z. z., vyplýva, že na konanie podľa § 66 ods. 1 písm. c/ cit. zákona o vylúčení zo štúdia sa nevzťahujú ustanovenia osobitného zákona o správnom konaní a teda ani rozhodnutie žalovanej v danej veci nevyžadovalo splnenie formálnych a obsahových náležitostí v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku, možno dôvodne konštatovať splnenie požiadaviek kladených na administratívne rozhodnutie v zmysle Rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy č. (77)31 z 28. septembra 1977 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keďže z obsahu administratívneho i súdneho spisu je nepochybné, že dôvody rozhodnutia boli pre žalobcu jasné a zrozumiteľné, keď nevykonanie skúšky z predmetu „Ekonomika cestovného ruchu“ nespochybnil.

Hoci odvolací súd nemohol súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, ktorý okrem konštatovania zákonnosti a preskúmateľnosti napadnutých administratívnych rozhodnutí vyslovil, že z hľadiska subjektívnej stránky, nakoľko rozhodnutia boli adresované žalobkyni, táto musela mať jednoznačnú a nepochybnú vedomosť, z akých skutkových a právnych dôvodov boli vydané, nebola ani odvolacia námietka, poukazujúca na nesprávnosť tohto záveru krajského súdu, spôsobilá spochybníť vecnú správnosť jeho rozhodnutia.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že konanie a rozhodovanie o žalobe podanej proti rozhodnutiu žalovaného je vždy konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa piatej časti OSP; preto nie je úlohou prvostupňového súdu dopĺňať dokazovanie na skutočnosti, ktorých zistenie je podmienkou zistenia skutkového stavu už v administratívnom konaní pred vydaním rozhodnutia, ani dopĺňať vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnej žalobkyni náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanej zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.